

Vigyázó szemünket Londonra!

2011 augusztus 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az ÉS cikkírója - 1993-ig visszanyúlva - a Freedom House adatsorának tükrében elemzi a magyar médiatörténetet. A pontszámok alapján három szakaszt különböztet meg. Az első az 1996-os médiatörvény megszületéséig tartó médiaháborús korszakként említi.

A másodikat, a piaci szempontok er?teljes térfoglalását békésebb periódusként jellemzi, végül a 2010-es újabb médiatörvényt követ?t mint csatazajtól hangos id?szakot taglalja.

A jól felépített hivatkozási rendszer már évtizedek óta a Freedom House nev? amerikai szervezeten nyugszik, amely álláspontját nem kutatási eredményekre, hanem szimpla jelentésekre építi. Mondhatni úgy is, hogy tudósítói véleményekre. Legutóbb Flóra Hevesi és Balázs Áron Kovács fémjelezte a megjelentetett szöveget. Amelynek logikája roppant egyszer?: mekkora a médiában érdekelt t?ke szabadságfoka?

Mert ha nagy, akkor a sajtó is módfelett szabad. Ezért aztán a politika egyetlen dolgot nem tehet: nem akadályozhatja a t?ke érvényesülését. Ami, lássuk be, önmagában semmire sem garancia. Nem véd meg a pénzügyi válságoktól. Nem óv meg a tönk szélére jutástól. Nem garantálja a lényegi információk célbajutását. S ha vigyázó szemünket Londonra, a Murdoch-birodalmat megrenget? botrányra vetjük, akkor azt is tudjuk, hogy milyen veszélyeket nem küszöböl ki személyes életünkbe?!

Magyarul, a média akkor is érdekekt?l vezérelt, ha tulajdonosa nem a gy?ztes politikai pártoktól irányított állam, hanem pénzügyi befektet? képében megjelen?, "láthatatlan magánkormány" (copyright George Gerbner).

A világnak 2008 óta pontosan kell tudnia, hogy az "állam rossz vs. a piac jó" neoliberális alaptétel tarthatatlan. (Mint ahogy a szöges ellentéte is káros.) A régi rutinok, s velük együtt a régi szervezetek azonban még dolgoznak. Miként a Freedom House is, etet? és hivatkozó gépezetével együtt. Így fordulhat el?, hogyha Magyarországon a nagy kereskedelmi rádiók hasznait amerikai és német tulajdonosok szedik, akkor rendes, szabad ország lehetünk. Ellenben ha magyarok állnak a helyükre, súlyos pontszámokkal büntetik b?nös provincializmusunkat. És ha a médiatörvény korlátokat állít addig szabályozatlan területen, és a t?ke útjában áll, akkor ugyancsak érdemes koncentrált támadásokra számítani.

Buzinkay Géza sajtótörténész a 2009-ben megjelent Magyar sajtótörténeti antológiájában azt írta, hogy a média "szórakoztatási iparaggá vált, amely azonban úgy lép fel, mintha ma is a demokrácia m?ködését szolgáló nyilvánosság, a hatalom ellen?rzésének eszköze lenne, s megköveteli a sajtószabadság összes el?nyének az élvezését - saját üzleti érdekeinek érvényesítésére". És épp ez a lényeg.

A piacfetisisták verik félre a harangokat, és úgy tesznek, mintha a demokrácia nevében cselekednének. Így megy ez évtizedek óta. Zúgnak a külföldi jelentések és tudósítások, lehet mutogatni rájuk, éppúgy, mint régen. Itthon üres címlapok hazudják, hogy oda a sajtószabadság. Csak a válság által "kiokosítottan" alig akad már, aki hinne nekik. Pár ezres társaságot ezért kell milliós Facebook-közösségként nevesíteni... (A demosz tömegeit meg sosem kötötte le ez a vircsaft.)

Nem a demokrácia van oda, csak egy rendszer rogadozik. Gazdaságostul, pénzügyi rendszerestül, intézményestül, médiástul.

Újat kell építeni.

"Senkik küldenek el valakiket."

(Majtényi László a közmédiuumok létszámleépítésér?l, Klubrádió, július 7.)

"Valahányszor nekilátnak likvidálni a hozzájuk semmilyen szempontból sem tartozó újságírókat, a jobboldal annyiszor zuhan vissza a bolsevizmusba."

(Lévai Júlia, www.galamus.hu, július 10.)

"A mostani legjobbakat kényszerítették távozásra. Hírszerkeszt?ket és tudósítókat, akik még tudtak különbséget tenni a lényeg és a részlet között. Kételyt támasztó, de kifogástalan modorú hivatásos kérdez?ket. Született riportereket, akik még tudták, hogy mit jelent a szituációérzékenység, akik még értettek ahhoz, miként érzékeltessék azt is, ami nem kimondható."

(Mester Ákos, 168 Óra, július 14.)

"Mivel legsúlyosabban a hírm?sorokat érte e vérengzés, arra is jó okkal gyanakodhatunk, hogy kormányunk szerint a legkevésbé hírekre van szükségünk, mert esetleg elragadtatnánk magunkat, ha tudnánk, merre hány méter."

(A szerk., Magyar Narancs, július 14.)

"A bulvárlapok újságírói között valóságos küzdelem folyik azért, hogy exkluzív sztorijukkal csaljának mosolyt a f?szerkeszt? arcára. Ha kell, kukákban turkálnak napokon keresztül, hogy kiderítsék, kivel töltötte az éjszakát David Beckham. Ha kell, ukrán maffiózóknak adják ki magukat, hogy megbecsült sportolókat vesztegessenek meg."

(Kottász Zoltán, Magyar Nemzet, július 15.)

"A Magyar Nemzet a brit lapügy kapcsán az "erkölcstelenség mocsaráról" értekezik, miközben maga napról napra revolverezi a hatalom ellentáborát, feltételezve, hogy saját közönsége ellenzéki vért akar látni."

(Friss Róbert, Népszabadság, július 18.)

Borókai Gábor, hetivalasz.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
